

When Chazal's Science Does Not Match our Own - the mud-mouse - Chullin 126b

What do we make of halacha borne of erroneous science from ancient times? In this shiur, we will attempt a response to this that helps us understand the foundation(s) of halacha.

1. חולין קכו:

מתני' ביצת השרץ המרוקמת טהורה, ניקבה כל שהוא – טמא. עכבר שחציו בשר וחציו אדמה – הנוגע בבשר טמא, באדמה טהור. רבי יהודה אומר: אף הנוגע באדמה שכןגד הבשר טמא.

MISHNA: The egg of a creeping animal in which tissue of an embryo developed and one who comes into contact with the egg are ritually pure, as the impure creeping animal is hermetically sealed. But if one perforated the egg with a hole of any size, one who comes in contact with the egg is ritually impure. In the case of a mouse that grows from the ground and is half-flesh half-earth, one who touches the half that is flesh is impure; one who touches the half that is earth is pure. Rabbi Yehuda says: Even one who touches the half that is earth where it is adjacent to the flesh is ritually impure.

2. רמב"ם משנה תורה ה' שבת יא:ב-ג

רמשים שהם פריין ורביין מזכר ונקבה או נהוין מן העפר כמו הפרעושין ההורג אותן חיב כהורג בהמה וחייה. אבל רמשים שהיונתן מן הגללים ומן הפרות שהבאישו וכיוצא בהן כגון תולעים של בשר ותולעים שבתוך הקטניות ההורגן פטור:

A person who kills insects and worms that are conceived through male-female relations or fleas that come into being from the dust is liable as if he killed an animal or a beast. In contrast, a person is not liable for killing insects and worms that come into being from dung, rotten fruit, or the like - e.g., the worms found in meat or those found in legumes.

המפלה כליו בשבת מולל את הכנים וזורקן. ומתיר להרג את הכנים בשבת מפני שהם מן הזעה: A person who checks his clothes for lice on the Sabbath may rub off the lice and discard them. It is permitted to kill lice on the Sabbath, for they come into being from sweat.

3. חזון איש הלכות מילה קנה

יש טועים וסוברים דהנולד קודם חודש תשיעי הוא נפל ומתייאשים הימנו ואינם זריזים ברפואתו, וזו טעות, אלא כל שנגמרו שער וציפורניו הרי הוא ספק בן קיימא, וליש פוסקים הוא בחזקת ודאי בן קיימא, וחייבים להשתדל ברפואתו ומחללים עליו את השבת לרפואתו, וכן מעידים עכשיו עובדות רבות דבני שמונה חיים ומתקיימים. וכמדומה דעכשיו נשתנה הטבע וכפי בחינת הרופאים אפשר שהוסיפו השתלמותם אחר שבעה ונגמרו לשמונה...

Some err and believe that a child born before the 9th month is a miscarriage and they despair of it and are not diligent about its medical treatment. And this is a mistake. Rather, so long as the hair and nails have come in, the child is potentially going to live. And to some the child is presumed as certain to live. And we must exert effort for its recovery and violate Shabbat for its recovery. And thus many examples today attest to the fact that babies born at

8 months live and survive. And it seems that now nature has changed, and according to the examinations of doctors, it is possible that they added to their completion after 7 months and were finished in 8 months...

4. שו"ת שבט הלוי חלק ג' סימן קמא R. Shmuel HaLevi Wosner, 20th-21st c

וכי אפשר או מותר להעלים עין מאמת זו שכבר יצאו אלפי ילדים כאלה מכלי אינקובטור והם חיים וגדלים אתנו. ואין זה מכחיש כלל להוראת הש"ס ופוסקים דאסור אפילו לטלטל, דוודאי כיון שבימיהם לא היתה תקוה לזה ונידון מעיקרא לאבדון הרי הוא כאבן ואסור לפקח עליו ואפילו לטלטל, משא"כ בזמנינו שיש תקוה גדולה ושכיחא להביאו לתחיה, גם לפי יסודות הש"ס מותר וחיוב לפקח עליו ומותר לטלטלו

Is it possible or permissible to turn a blind eye to this truth that thousands of such children have already emerged from incubators and are living and growing up with us? And this does not at all deny the teaching of the Gemara and the rulings that it is forbidden to even move them, certainly since in their days there was no hope for this and they are doomed to destruction, they are like a stone and it is forbidden to supervise them and even to move them. However, in our time there is great hope and it is common to bring them to life, even according to the foundations of the Gemara, it is permissible and obligatory to supervise them and it is permissible to move them.

5. רבנית ד"ר תרצה קלמן, "שאלת הדבר מסור אלא להם" - הלכה, מציאות והנמקות היסטוריות, נשים כותבות הלכה, עורכות רבנות ד"ר מיכל טיקוצ'ינסקי וד"ר חיותה דויטש עמ' 194, 197-8

...היותם של חכמי הדורות 'בתוך ההיסטוריה' - מוגבלים בידיעותיהם, בעלי תפיסת עולם המבוססת על הידוע או המקובל בזמן ובמקום מסוימים, עשויים לשגות - כל אלה אינן תקלות שהבנתן מחייבת שינוי בעולם ההלכה. אלו הם מאפיינים הכרחיים של התורה שבעל פה בהיותה מבוססת על העברת מסורת באופן שיש בו מעורבות אנושית. התביעה הטהרנית לכאורה לחזור אל 'אמת' שמחוץ להבנה ההיסטורית חותרת תחת מהותה של התורה שבעל פה ותחת האפשרות לקיים מערכת הלכתית שמעורבים בה בני אדם...

...Because the sages of the generations live "within history" - limited in their knowledge, with an orientation based on what is known or accepted in particular time and place, are liable to make mistakes. These are not faults that require a change in the world of halacha. These are necessary characteristics of oral Torah, given that it is dependent upon the passing of tradition in a way that involves human engagement. The purist demand to return to the "truth" that is outside of historical understanding undermines the essence of the oral Torah and the possibility to uphold a halachic system in which humans are involved...

קו הטיעון הראשון הוא שהאנושיות, על האפשרות לטעות ומגבלות הידיעה, היא חלק מובנה מהיותה של תורה שבעל פה מסורה בידי בני אדם. קו הטיעון השני, הוא החשיבות של המערכות המבניות שהופכות את קבלת ההחלטות של כל חוליה בשרשרת לחלק בלתי נפרד מהנתונים שבתוכם יפעלו אנשי החוליה הבאה. אנושיותם של כל בעלי המסורה אינה מבטלת את קביעותיהם, וגם אינה מקנה לחכמים כיום חירות יצירתית משוחררת ממסקנות קודמיהם, על אף ההשתנות ההיסטורית. העובדה שמגבלות אנושיות ורקע היסטורי השפיעו על תהליכי קבלת ההחלטות של נושאי התורה שבעל פה אינה תקלה במערכת, אלא חלק

הכרחי ממנה, ככזו שמעורבים בה חכמים בשר ודם. אף שלעיתים קרובות תביעה לביטול דינים לאור היותם כרוכים בהיסטוריה של ההלכה מוצגת כמהלך של חזרה למקור טהור של טעמי הדין, למעשה היא כורתת את הענף שעליו היא יושבת. בדיוק כמו כל תקופה אחרת בהיסטוריה גם החכמים הפעילים באותה העת שבה לשיטתם נדרש שינוי, הם אנושיים ומוגבלים, ומושפעים מהמרחב והזמן שבו הם פועלים. אי אפשר שלא להעריך שהשקפתם של בני עשרה דורות לאחר מכן תהיה שונה באופן כלשהו מתפיסתם שלהם.

The first line of argument is that humanity, with its fallibility and limitations of knowledge, is an inherent part of the Oral Torah being handed down by humans. The second line of argument is the importance of the structural systems that make the decision-making of each link in the chain an inseparable part of the data within which the next link will operate. The humanity of all the bearers of the tradition does not invalidate their determinations, nor does it grant today's sages creative freedom free from the conclusions of their predecessors, despite historical change. The fact that human limitations and historical background have influenced the decision-making processes of the bearers of the Oral Torah is not a fault in the system, but rather a necessary part of it, as one in which flesh-and-blood sages are involved. Although a demand to abrogate laws in light of their being tied to the history of halacha is often presented as a move to return to the pure source of the reasons for the law, in fact it cuts off the branch on which it sits. Just like any other period in history, the sages active at the time when their view required change are human and limited, and influenced by the space and time in which they operate. It is impossible not to appreciate that the view of those ten generations later will differ in some way from their own.

אין בכך לטעון שההלכה אינה משתנה או אינה צריכה להשתנות. אדרבה, התפתחויות הן חלק בלתי נפרד ממהותה של התורה שבעל פה. אלא שהכלים שבהם צריכים התהליכים ההלכתיים להיווצר צריכים להיות כלים הלכתיים שאינם צופים בתהליך ההלכתי מבחוץ, במבט היסטורי, אלא מהווים חלק מהדין ההלכתי המתמשך מעל לגבולות הזמן והמקום...

This is not to say that halakhah does not change or should not change. On the contrary, developments are an integral part of the essence of the Oral Torah. However, the tools through which halakhic processes are to be created should be halakhic tools that do not observe the halakhic process from the outside, from a historical perspective, but rather form part of the ongoing halakhic discussion beyond the boundaries of time and place...

6. רב יוסף קאפח על הרמב"ם משנה תורה הלכות שבת יא:ד

הדברים יגעים. כי לפי המציאות המוכחת כיום, כי גם הפרעוש וגם הכינה ורמשים המתהווים בגללים וכל האמור בהלכה זו כולם נהוים מזכר ונקבה, אלא שביצי כל מין מתפתחים באכסניא התואמת אותם. והואיל ואין בדברינו להקל במה שאסרו חז"ל אלא לחוש לאסור תורה, הייתי אומר שראוי להמנע מהריגת שום רחש בשבת פרט למזיקין שיתבארו לקמן ה' ד. ואשר לעכבר הנהוה מן העפר, נוסחת רבנו במשנה חולין פ"ט ה' ו' שרץ שחציו בשר וחציו אדמה. אמנם בפירושו שם כתב עכבר...

The matters are wearying: for according to today's proven reality, the flea and the louse that appear in dung and all that is stated in this halacha are created through male and female. It is just that the eggs develop in the appropriate environment. And because we are not being lenient regarding what Chazal prohibited but rather are being cautious about a Biblical

prohibition, I would say that it is appropriate not to kill any on Shabbat except for the harmful one/dangerous ones that will be expressed in law 4...

7. ר' משה שמואל גלאזנער, דור רביעי, חולין, הקדמה (ירושלים, תשס"ד, דפים ז-ח)
:(Austria-Hungary—Israel), *Dor Revi'i*, Chullin, Introduction (pp. 7-8 ;1856-1924)

ונחזור לענינינו, דעל ידי עשיית קיום לתושבע"פ בכתב אנו אומרים, דאפילו יאמרו על ימין שמאל, דאמרה תורה על אותו הדור, שהמועט משועבד להכרעת הרוב, קאי וקיים מיום חתימת המשנה והתלמוד וכדומה, גם מדור לדור, שאם דור שאחר חתימת המשנה ימצא שבעלי המשנה טעו, וכן דור שאחר חתימת התלמוד ימצא שבעלי התלמוד טעו, אין לנו אלא מה שהסכימו הראשונים הן לחומרא והן לקולא,

And let us return to our subject, by making a written "oral Torah," we say, even if they say about the right that it is left, that the Torah said about that generation, that the minority is subject to the decision of the majority, it has been true since the day the Mishnah and the Talmud were sealed, and the like, and from generation to generation: that if a generation after the Mishnah was sealed finds that the authors of the Mishnah were wrong, and likewise a generation after the Talmud was sealed finds that the authors of the Talmud were wrong, we have nothing but what the early scholars agreed upon, whether strictly or leniently.

וכמש"כ החינוך דמוטב לנו לסבול טעות אחת בהלכה אחת, מלסתור חלילה כל הבנין, ואפי' דבר הבנוי על חכמת הטבע ושאר חכמות, אין אנו יכולים לזוז ממה שקבעו להלכה במשנה או בגמרא, וזה שאמרו ז"ל בחולין נ"ד ע"א וכי להוסיף על הטרפות יש, אין לך אלא מה שמנו חכמים, וז"ל הרמב"ם בפ"י מהל' שחיטה הל' י"ב וי"ג "ואין לנו להוסיף על הטרפות אלו כלל, שכל שאירע לבהמה חיה ועוף חוץ מאלו שמנו חכמים הדורות הראשונים, והסכימו עליהן בבתי דיני ישראל, אפשר שתחי', ואפילו נודע לנו מדרכ' הרפואה שאין סופה לחיות, וכן אלו שמנו ואמרו שהן טרפה, אע"פ שיראה מדרכי הרפואה שבידינו שמקצתן אינן ממיתין ואפשר שתחי' מהן, אין לך אלא מה שמנו חכמים דקאמר ע"פ התורה אשר יורוך" עכ"ל הזהב.

And as the Sefer HaChinuch wrote, that it is better for us to tolerate one error in one halakhah, than to contradict, God forbid, the entire structure, and even something built on the wisdom of nature and other wisdoms, we cannot move from what they have established as halakhah in the Mishnah or the Gemara. And that is what they, of blessed memory, said in Chullin 54a said: and is it proper to add to the list of *terefot*? We only have what the sages enumerated. And this is the language of the late Maimonides in chapter 10 of the Law of Slaughter laws 12-13: "And we should not add to these *terefot* at all, for anything that happens to a domesticated animal, a wild animal or a bird, other than what the Sages of the first generations named, and agreed upon in the Houses of Law of Israel, it is possible that the animal may live. And even if we know from the medical method that the animal will not live; and likewise those which they enumerated and said they are *terefa*, even if it seems based on medical methods that we have now that some of them do not kill the animal, and it is possible for the animal to survive them, you have nothing but what the Sages named, as it says: "according to the teaching that they will teach you," thus ends his golden language.

ובוא וראה עד כמה רחוק דעת הרמב"ם מדעת הרשב"א בתשובה סימן צ"ח, שרוצה להכחיש המציאות שנראה לעין כל, מכח קבלת חז"ל, אבל הרמב"ם דעת אחרת עמו באמרו מאחר שנתקבל הדבר בבתי דיני ישראל, וע"י הכתיבה עשו לדבר קיום לדורות, אין לנו אלא מה שאמרו חכמים בין להקל ובין להחמיר, ומה שאמר בגמר' גמירא דאי בדרי לה סמא חיה, דרך דחוי בעלמא קאמר, והראי' דכן הוא, דהלא גבי רוצח אנו דנין עפ"י אומד הרופאים בין להקל ובין להחמיר, ואין אנו משגיחים על קבלת חז"ל בטרפות דבהמה, (עיי' מה שכתבתי בזה באריכות בפתיחה עיקר יו"ד לפרק אלו טרפות) וכן תראה מה שפסקין באו"ח סימן שט"ז סעיף ט' דהורג כנה בשבת פטור, וכן ביו"ד סימן פ"ד דמותר לאכול פירות וגבינה שהתליעו, כל זמן שלא פרשו התולעים, והני דינים נבנו על הסכמת חז"ל שבת ק"ז ע"ב, דכל אלו מעצמן קרבו ואינן פרין ורבין, והש"ס מקשה שם וכנה אינו פרה ורבה, והא אמר מר יושב הקב"ה וזן מקרני ראמים עד ביצי כנים, ונדחקו לתרץ מינא הוא דמקרי ביצי כנים ובאמת בזמננו מוסכם בחכמת הטבע, דליכא בע"ח בלי פו"ר וע"י הטלת ביצים, ומ"מ לא נסתר דינא אפילו להחמיר נגד הכרעת והסכמת חכמינו ז"ל,

And come and see how far the opinion of the Rambam is from the opinion of the Rashba in Responsum #98, who wants to deny the reality that is visible to all, by virtue of the tradition of the Sages, whereas the Rambam has a different opinion, saying that since this was accepted in the courts of law of Israel, and by writing it was made established for generations, we have nothing but what the Sages said, whether lenient or stricter. And what he said in the Gemara, "We have a tradition that if you scatter medicine on it and it will live [it is not a *terefah*] (Chullin 54a)" is said just to repel a challenge. And the proof that this is so: do we not judge regarding murder based on the assessment of the doctors, whether lenient or strict," but we do not use the tradition of Chazal regarding the *terefot* of animals? (See what I wrote at length at the opening the chapter "And these or *terefot*"). And you will also see what our rulings in the Orach Chaim, chapter 316, section 9, that one who kills a louse on Shabbat is exempt from punishment; and also in Yoreh De'ah, chapter 84, that it is permissible to eat fruits and cheese with worms in them, as long as the worms have left the fruit/cheese. And these laws were built on the agreement of Chazal (Shabbat 117b), that all of these generate spontaneously rather than through sexual reproduction. And the Gemara challenges there: Does a louse not sexually reproduce? But did not master state: God sits and sustains the entire world, from the horns of wild oxen to the eggs of lice? (also Avodah Zarah 3b)" And they were pressed to answer that the species is called "lice eggs." And in truth in our time it is agreed upon in the wisdom of nature, that there is no animal that generates offspring without reproduction or by the laying of eggs. And nonetheless, we do not contradict the ruling even to be stricter against the decision of our Sages of blessed memory.

בכתמים של נדה פחות מכגריס תולין במאכולת, ועיין בשו"ת מעיל צדקה דמאכולת שלנו אפילו חלק רביעי אין בדמה, וצ"ל דנתקטנו הרבה, ומ"מ גם בזה"ז אנו תולין בה אע"פ שבטח מגוף האשה קאתא עיי"ש, ועיין במשנה יומא פ"ג ע"א ר' מתיא בן חרש אמר דמי שנשכו כלב שוטה מאכילין אותו מחצר הכבד שלו וחכמים אוסרים, וכתב הרמב"ם בפיהמ"ש דאין הלכה כר' מתיא בן חרש אלא כחכמים דסברו דאין עוברין על המצות אלא ברפואה בלבד, ר"ל בדברים המרפאים בטבע וכו', אבל לא בדבר שהוא רק מדרך סגולה וכו' והוא עיקר גדול עיי"ש,

And regarding the stains of of niddah, we attribute less than a *gris* to a louse. And examine the responsum Me'il Tzedakah that our louse does not even have have a quarter of that in its blood. And we have to say that lice have gotten much smaller. And at any rate, even today, we attribute

it thus even though it definitely comes from the woman's body, see there. And look at the Mishnah Yoma 83a: Rabbi Matya ben Haresh said, One who was bitten by a mad dog, we feed him from the lobe of its liver, while the sages prohibit it (because dog is not kosher). And Maimonides wrote in the Commentary to the Mishnah that the halakha does not follow Rabbi Matya ben Haresh but the sages who believed that one should not transgress the mitzvot except for medicine, meaning that which heals based on science, but not something that is just considered a *segulah*. And this is a cardinal principle - see there.

ועיין בתוס' שבועות ט"ו ע"ב ד"ה אסור להתרפאות דמשמע דלא ס"ל סברת הרמב"ם, ולא ידעתי למה השמיטו כל הפוסקים והרמב"ם בכללם, דין זה דאסור להאכיל מחצר הכבד של כלב שוטה, ועכ"פ לפי מעמד חכמת הרפואה שבזמננו, אין זאת מדרכי הסגולה כמו שדימה הרמב"ם, אלא רפואה בטבע כידוע מן הפאסטוריסטעם, ועוד מלפנים מן האימפפונג של הילדים נגד הבלאטטערן, ועיין רמב"ן עה"ת פ' חקת על הפסוק ויעש משה נחש נחשת שכו', כי הוא מדרכי התורה שכל מעשיה נס בתוך נס תסיר הנזק במזיק ותרפא החולי במחליא וכו' עיי"ש, ובאמת הוא מדרכי הרפואה לרפאות חולי הארס בארס עצמו, הן אמת כי הסכמת חכמי הטבע ג"כ אינה אמת מוחלטת, ואפשר יעמוד דור יותר מושכל ויסתור כל בניני הקודמים, אבל גם זאת אמת, כי אם לא היה הסכמת חכמי התלמוד ע"ה מכריח אותנו, היינו דנין על פי מעמד החכמה במקום ובזמן ההוא, כמו שהראתי דאנו דנין רוצח עפ"י אומד הרופאים שבכל זמן וזמן, ואם יאמרו שלמכה זו אין תרופה, נהרוג את הרוצח, ולא נאמר להם, גמירי דאי בדרי לי' סמא, שאין אנו מכירים אותו עתה חי, כי ע"ז נאמר ואל השופט אשר יהי' בימים ההם

See Tosafot Shevuot 15b s.v. "Asur lehitrap'ot," which implies disagreement with Rambam's view. I do not know why all the halachic decisors, including Rambam, omitted this law that it is forbidden to feed someone the lobe of the liver of a crazed dog. In any case, according to the science of medicine as it stands in our day, this [practice] is not a charm, as Rambam thought, but a natural cure, as is known from the Pasteur system and, before that, from the vaccination of children against smallpox. See Ramban's commentary on the Torah in Parashat Chukat, on the verse "Moses made a copper snake," where he writes that [this phenomenon] was among the ways of the Torah, all of whose deeds are miracle within miracle: removing damage with the damager, and removing illness with its cause. In fact, it is among the methods of medicine to cure illness resulting from venom with the venom itself. It is true that the consensus of scientists is also not absolute truth; there may arise a more enlightened generation that will demolish all the edifices of their predecessors. But this, too, is true: if the consensus of the sages of the Talmud did not compel us [otherwise], we would judge based on the state of science in [our] time and place, as I demonstrated that we judge murderers based on the assessment of physicians in any given era—so that if they say the wound has no cure, we execute the murderer; we do not tell them there is a tradition that if one spreads some ointment that we cannot now identify over it, the wounded survives. For regarding this it is said, "[You shall go] to the judge who will be in those days."

וכן פשיטא דאם חז"ל היו עומדים אז על מעמד חכמת הטבע דהיום, לידע שכל בע"ח פרה ורבה, לא היו מתירין להרג כנה בשבת ולאכול גבינה מתולעת רק בשביל שדורות הקודמין להם היו סוברים שהני בע"ח מנייהו קגבילי ונתהוו מעצמם וכמש"כ הרמב"ם ז"ל, דבי"ד מותר לסתור דברי בי"ד הקודמים בזמן אפילו אינו גדול בחכמה ובמנין, ואפילו בפירוש הכתובים ומכ"ש בדברים התלויים החכמת הטבע, דלא היו חוששים לסתור דבריהם, משום דשמא הנה היו חכמים ביותר וידעו מה שאין אנו יודעים, דמה

בכך, הלא על זה נאמר: ולא השופט אשר יהי' בימים ההם, והרי תראה דאמרו ז"ל בעירובין י"ג ע"ב דלמה לא קבעו הלכה כר"מ, משום שלא ירדו לסוף דעתו, אמנם כל זאת אפשר כל זמן שלא היתה הקבלה והשמועה כתובה וחתומה בעט ברזל וצפורן שמיר, אבל מאחר שההכרח העצום הביא לידי כך לעשות לתושבע"פ קיום לדורות, אין לנו רשות לשנות אף כקוצו של יו"ד בהסכמתם והכרעתם הן מה שנוגע לפירוש הכתובים, והן מה שנוגע בחכמת הטבע, כי כל תורתם קודש היא לנו, ואין לזוז ממנה וכמש"כ הרמב"ם בהלכות שחיטה הנ"ל. עכ"ל

It is similarly obvious that if Chazal [in their time] had had access to the present-day state of science, and had known that every animal procreates, they would not have permitted [despite this knowledge] the killing of a louse on Shabbat or the eating of bug-infested cheese merely because the generations preceding them had believed that these animals were spontaneously generated, as the Rambam wrote. For a court may reject the statements of an earlier court even if [the later one] is not greater in wisdom and numbers, [and it may do so] even with regard to the explication of [biblical] verses; certainly with regard to matters dependent upon science [Chazal] would not have been afraid to reject [their predecessors'] statements. They would not have been concerned that [their predecessors] were more sage than they and knew things [Chazal] did not; for even if that were the case, what would it matter? Regarding such a case it is said, "[You shall go] to the judge who will be in those days." Observe that [Chazal] said (Eruvin 13b) that halachah was not established in accordance with [the opinions of] Rabbi Meir because they could not grasp his reasoning in all its profundity [i.e., even though they were not as brilliant as he]. However, all this was possible so long as the traditions and teachings were not written down and sealed with a pen of iron and a point of diamond; once compelling need necessitated that the Oral Torah be canonized for future generations, we do not have the authority to change even [so little as] the serif of a yud which they decided and agreed upon, whether with regard to the explication of verses or matters relating to science, for all their Torah is holy to us, and one must not deviate from it, as Rambam wrote in the aforementioned [passage from] Hilchot Shechitah.

8. Rav Samson Raphael Hirsch, *Trusting the Torah's Sages* (first written as a letter in 1876)

Imagine if a scholar such as Humboldt had lived in their times and had traveled to the ends of the world for his biological investigations. If upon his return he would report that in some distant land there is a humanoid creature growing from the ground or that he had found mice that had been generated from the soil and had in fact seen a mouse that was half-earth and half-flesh and his report was accepted by the world as true, would we not expect Chazal to discuss the Torah aspects that apply to these instances? What laws of Tum'ah and Taharah apply to these creatures? Or would we expect them to go on long journeys to find out whether what the world has accepted is really true? And if, as we see things today, these instances are considered fiction, can Chazal be blamed for ideas that were accepted by the naturalists of their times? And this is what really happened. These statements are to be found in the works of Pliny, who lived in Rome at the time the second Beis ha'Mikdash was destroyed, and who collected in his books on nature all that was well-known and accepted in his day.

See also Rabbi Natan Slifkin - <https://www.rationalistjudaism.com/p/giant-mouse-problems>